

Publicerad 2012-02-29 23:48 av Lena Själsöga Keijser
bergsmannen

bergsmannen

lyfter

järn

grott

åder leder väg

du kan

smida

stycket av

järn

det är en hjärteangelägenhet

taga ett visst mått av ditt blodjärn

vilket du gavs i höststämningens meteordans

i vinterängens kristallregn

andades dina ögon in detta kristallrena

ur askens krona

vilket steg upp ur askens rötter

och frågar du dig vilka
dessa rötter är

hennes utspridda
ändock
sammanhållna
sammanhållande fingrar

detta rena strömmade in i
genom dina vidgade pupiller
uppfyllde skallobens alla vindlingar

gärna
hjärna

mönster

stundtals kan mönster ses i
sädesfälten

cirklar spiraler
labyrinter

reser du
till länder vari floder
genomkorsar markerna

floddeltan

ser du
detta
mönster

se blodets vägar skimra i din hud
din jordbädd

hjärna
labyrint vari säden gror

den röda tråden
ariadne tråden
leder dig

så

strömmar detta rena vidare
in i ditt floddelta

fyller dig

rör vid dina solhjul
ansätter klangen
ekerklangen i dem

däri släpper eken bladen
ty ekens grenar kvistar knoppas
ur ekot av solvindens andhämtning

detta rena är nu i ditt bröst
du börjar andas i
en behaglig
andeström

du är
bälgen
vilken väcker glöden

därmed upplyses
dunkla sinnet

du smider
den öppna dagen

och detta järn har en klang

vilken är

mild

mildljusvärme

vid varje möte mellan hammaren och städet
dansar gnistor

hammaren
järnet
städet

vad
smider
du

du smider ditt hjärtas klanger
frigör sommarängen ur ditt bröst

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten